

beralistiske minimalsamfund er blevet virkelighed.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Hr. Thor Pedersen sagde før: Vi vil have en bedre tilrettelæggelse af arbejdets udførelse. Vi vil nedbryde reglerne, således at den enkelte og den enkelte virksomhed selv kan tilrettelægge arbejdstiden.

Jeg skal spørge hr. Thor Pedersen: Er det et løfte til arbejdsmarkedets parter om, at Venstre i fremtiden vil blande sig i det her, og at det skal være lovgivningsstof frem for overenskomststof?

Så siger hr. Thor Pedersen: Det må ikke være særlig opløftende at få at vide, at man kun kan få et job, hvis man får 100.000 kr. med i baglommen. I Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg får vi talrige henvendelser fra personer, der har været ledige i 5, 6, 7, 8 år, som har sendt i hundredvis af ansøgninger og hver gang fået at vide: Duer ikke, du er for gammel. Tror hr. Thor Pedersen, at det er opløftende for disse mennesker at få at vide, at man er vraget, fordi man har passeret 50-års-alderen, først og fremmest af den årsag?

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg er meget trist over hr. Thor Pedersens afvisning både af hjemmeservice og de nye servicejob, for jeg er meget enig med hr. Thor Pedersen i, at langt de fleste mennesker får et selv værd og får en hel anden dimension i livet, når de kan få udnyttet de ressourcer, de har; når de kan være med i fællesskabet, når de kan yde noget til samfundet.

Men en kendsgerning er det jo, at der altså er mange førtidspensionister, som ikke kan komme på arbejdsmarkedet, selv om de vil, ikke fordi love og regler er forkerte, men fordi holdningen på arbejdsmarkedet er forkert, nemlig: Hvad skal vi have sådan nogle for?

Det samme er der jo netop omkring en række ældre. Altså, når man kan blive fyret som 50-årig som ældre, så er jo det jo ikke lovgivningens skyld, så er det jo arbejdsmarkedets holdningers skyld. Dvs. det man gør både med hjemmeservice og med servicejobbene er ikke at give 100.000 kr. til en person. Nej, det er at sørge for, at en række af de servicejob, der i dag ikke bliver oprettet, fordi der ikke er penge nok

i dem, bliver oprettet. Dermed bliver der pludselig plads til de mennesker, vi taler om.

Jeg vil spørge hr. Thor Pedersen: Hvordan kan man samtidig gå imod hjemmeservice og imod servicejobbene og så have den holdning, at de mennesker, der har været lang tid væk fra arbejdsmarkedet, skal komme ud på det?

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Så er det hr. Thor Pedersen, og vi er ved at nærme os afslutningen nu.

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Hvis jeg må starte med hr. Peter Duetoft. Jamen jeg er jo helt enig. Det er holdningerne. Det er holdningerne, det drejer sig om. Det er dem, vi skal have ændret, også på arbejdsmarkedet: At ingen har ret til at sige, at vi tror ikke, vi har brug for dig. Ingen offentlig myndighed skal have lov til at sige en ung mand på 27 år: Vi tror ikke, vi har brug for dig. Og ingen skal have lov til at sige til en på 48 år, som i mine øjne er en ung mand, desværre havde jeg nær sagt: Vi tror ikke, at vi har brug for dig. Jeg synes, at det er den opgivende attitude. Vi tror ikke på den. Hvorfor tror hr. Peter Duetoft, at der sidder virksomhedsledere i det sociale netværk, hvor socialministeren har udpeget formanden, Lars Kolind, og har været initiativtager? Hvorfor tror hr. Peter Duetoft, at vi sidder der og diskuterer, hvad man kan gøre, og hvor det lidt nedslående er, at det er virksomhederne, der i større omfang må rende det offentlige på dørene for at få de personer ud, som man gerne vil hjælpe? Det er stadig sådan, at det er en sjældenhed, at man bliver opsøgt fra det offentlige om, hvorvidt man kunne hjælpe en person.

Så vil jeg sige til hr. Dyrlund, at der er en verden til forskel på, om en virksomhed siger ja til at tage en person, som skal i arbejdsstræning – altså skal lære at klare det job, som han gerne vil have; som man gerne vil give og derfor giver et tilskud i indlæringsprocessen – og så det at sige til en, der får et ordinært job, at vi tror aldrig, at du bliver bedre. Vi tror ikke, at du kan matche det, som arbejdsgiveren kræver, medmindre der følger 100.000 kr. med. Det synes jeg er et stempel, man giver den pågældende. Der er forskel på det og indlæring til et job, som man efterfølgende har forpligtet arbejdsgiveren til at tilbyde den enkelte på faste vilkår.